

Sygn. akt I C 71/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Daniel Sobociński

Protokolant Paulina Małecka

Po rozpoznaniu na rozprawie 13 lipca 2020r. w M.

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko pozwanej J. S.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda 4.685,14 zł (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt pięć złotych czternaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 29 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty.

2. **Zasądza od pozwanej na rzecz powoda 976 zł (dziewięćset siedemdziesiąt sześć) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygn. akt I C 71/20

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł 15 października 2019 roku do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie pozew przeciwko J. S. o zapłatę 4.685,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 29 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że poprzednik prawny powoda w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, za pośrednictwem drogi elektronicznej udzielił pozwanej pożyczki, z której spłaty pozwana nie wywiązała się. Umowa pożyczki numer (...) została zawarta 30 maja 2019 roku pomiędzy (...) sp. z o.o. a pozwaną. Powód nabył wierzytelność w ramach umowy cesji. Pozwana nie wywiązała się z obowiązków wynikających z umowy i pomimo wezwania długu nie zapłaciła. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie 25 listopada 2019 roku wydał nakaz zapłaty. Pozwana wniosła sprzeciw, w którym podniosła zarzut braku legitymacji powoda, niewykazania roszczenia.

Po przekazaniu sprawy powód został wezwany w trybie art. 505³⁷ § 1 kpc, o nadesłanie pełnomocnictwa oraz wskazanych w pozwie dowodów. Powód podtrzymał żądanie pozwu i wniósł o przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do pozwu. Pełnomocnik pozwanej wniósł pismo przygotowawcze w którym szeroko uzasadnił podniesione zarzuty. Takowe pismo złożył również powód. W konsekwencji strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. 30 maja 2019 roku, zawarł z pozwaną ramową umowę pożyczki nr (...) określającą warunki udzielania pożyczek gotówkowych. Umowa została zawarta na odległość, za

pośrednictwem komunikacji elektronicznej. W celu jej zawarcia pozwana wypełniła elektroniczny formularz rejestracyjny podając wymagane tam dane, założyła konto w serwisie transakcyjnym i przeszła proces weryfikacji. Zgodnie z umową ramową (pkt. 8.1) pozwana mogła jednocześnie z rejestracją w serwisie złożyć wniosek o przyznanie pierwszej pożyczki i taki wniosek złożyła. Tym samym jednocześnie zawarła umowę pożyczki nr (...). zgodnie z tą umową pożyczkobiorca miała otrzymać 4.125 zł, prowizja miała wynieść 1.317,02 zł, odsetki 71 zł, całkowita kwota do zapłaty 5.513,02 zł. Pozwana otrzymała 30 maja 2019 roku od wierzyciela pierwotnego przelew bankowy na kwotę 4.125 zł, gdzie w tytule przelewu wskazano – pożyczka c., wypłata kwoty uwzględnionej w umowie o pożyczkę (...). Odbiorcą przelewu była J. S., a wpłaty dokonano na rachunek (...), który został też wskazany w umowie. Spłata miała nastąpić w trzech ratach po 1.845,54 zł, płatne 29 czerwca, 29 lipca i 28 sierpnia 2019 roku. Poza kwotą prowizji i odsetek pozwana nie była zobowiązana do zapłaty innych kosztów. Pozwana dokonała częściowej spłaty pożyczki, tj. 12 lipca 2019 roku wpłaciła na rachunek bankowy wierzyciela pierwotnego 800 zł. Pomimo upływu terminu spłaty pożyczki pozwana pozostałego zadłużenia nie spłaciła. Czynności wykonywane przez pozwaną w związku z procesem rejestracji w systemie, a następnie związane z zawarciem umowy pożyczki zostały przez powoda utrwalone na trwałym nośniku, tj. w systemie informatycznym. Tak samo utrwalona została zawarta umowa. Powód nabył wierzytelność na mocy umowy nabycia portfela wierzytelności nr 10 z 2 września 2019 roku, stanowiącego aneks do umowy cesji wierzytelności z z 3 grudnia 2018 roku. Powód zawiadomił pozwaną i jednocześnie wezwał pismem z 30 września 2019 roku do zapłaty długu wynikającego z zawartej pożyczki z poprzednikiem prawnym, w którym to wezwaniu precyzyjnie określono wierzytelność.

Dowód: umowa cesji k. 21-23, ramowa umowa pożyczki wraz z regulaminem k. 24–33, 35-40, umowa pożyczki k. 41, zawiadomienie o cesji k. 33, potwierdzenie dokonania przelewu k. 34, wykaz wierzytelności k. 63-66, potwierdzenie wpłaty k. 69/

Powód roszczenie swoje wywodził na podstawie art. 509 § 1 i 2 kpc, zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Sąd uznał za wykazane, że powód umową cesji nabył wierzytelność przysługującą wierzycielowi pierwotnemu w stosunku do pozwanego i w tym zakresie nie było żadnych wątpliwości. Twierdzenia pozwanego, że powód nie wykazał legitymacji do wystąpienia z powództwem są gołosłowne w świetle przedłożonych dowodów z dokumentów, na podstawie których można zidentyfikować wierzytelność pozwanej i w konsekwencji wykazać legitymację czynną powoda. Jednocześnie nie było podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego w zakresie żądania od powoda przedłożenia oryginału umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami. Pozwany nie wykazał powodów, dla których przedłożone przez pełnomocnika dokumenty nie miałyby mieć mocy dowodowej. Wniosek pozwanego uznać należało za zmierzający do przedłużenia postępowania.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów. W ocenie Sądu dowody z dokumentów są całkowicie wiarygodne, brak jest podstaw do przypuszczenia, że ich treść jest sprzeczna z rzeczywistym stanem prawnym. Nadto pozwany skutecznie tychże dowodów nie zakwestionował.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie z art. 720 § 2 kpc umowa pożyczki, której wartość

przekracza tysiąc złotych wymaga zachowania formy dokumentowej. Zgodnie z art. 77² kc, do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. Natomiast zgodnie z art. 77³ kc, dokumentem jest nośnik informacji umożliwiający zapoznanie się z jej treścią. Dlatego też do zachowania formy dokumentowej wystarczy złożenie oświadczenia woli w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie w jakiejkolwiek postaci nośnika informacji, który umożliwia zapoznanie się z treścią. Zgodnie z art 60 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Zgodnie z art 61 § 2 kc, oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią. Mając na uwadze treść powyższych przepisów kodeksu cywilnego oraz Ustawy o kredycie konsumenckim nie ma wątpliwości co do tego, że pozwana złożyła prawnie skuteczne oświadczenie woli w zakresie zawarcia umowy pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda. Wniosek taki można wyciągnąć z dokumentów przedłożonych przez powoda, a mianowicie wydruku potwierdzenia dokonania przez wierzyciela kwoty pożyczki i przelewu przez pozwaną 800 zł tytułem spłaty pożyczki. Pozwana nie zaprzeczyła jakoby rachunek bankowy na które przelana została pożyczka nie był jej rachunkiem bankowym. Nadto w wydruki ramowej umowy pożyczki i regulaminu, zawierają dane osobowe i adresowe pozwanej. Pożyczkodawca, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się zawodowo udzielaniem pożyczek za pośrednictwem systemu komunikacji elektronicznej spełnił wymogi określone w Ustawie o kredycie konsumenckim w zakresie informacyjnym, jak i w zakresie utrwalenia czynności na trwałym nośniku, o którym mowa w 5 pkt 17 tej Ustawy. Nie ma wątpliwości co do tego, że pozwana poprzez dokonanie w pierwszej kolejności rejestracji w serwisie internetowym powoda, wyraziła wolę zawarcia umowy pożyczki, a poprzez poddanie się procedurze weryfikacji rachunku bankowego złożyła oświadczenie woli, że akceptuje regulamin i zawiera umowę pożyczki, na zasadach określonych w tej umowie, które to informacje zostały jej przez wierzyciela przekazane za pośrednictwem systemu informatycznego. Przedkładając wydruk potwierdzenia przelewu powód wykazał, że wywiązał się z umowy i przekazał zgodnie z umową kwotę pożyczki na rachunek bankowy wskazany przez pozwaną. Zdaniem sądu potwierdzenie wykonania przelewu przedłożone przez powoda jest dokumentem prywatnym, które potwierdza rzeczywisty przelew na wskazany tam rachunek bankowy. Z powyższych powodów zarzut pozwanego w którym podniósł, że powód nie wykazał istnienia zobowiązania na uwzględnienie nie zasługuje. Ugruntowany jest pogląd, że zastrzeżona w art. 29 ust. 1 Ustawy o kredycie konsumenckim, forma pisemna umowy o kredyt konsumencki, jest zastrzeżona dla celów dowodowych, a nie zachowanie tej formy nie powoduje nieważności czynności prawnej. Powód wykazał zawarcie umowy za pośrednictwem przedłożonych wydruków potwierdzających przelew środków z pożyczki. Ponadto przekazanie przez pozwanego powodowi (poprzednikowi prawnemu) swoich danych osobowych i adresowych, a także innych danych wymaganych przez system rejestracyjny, świadczy o tym, że pozwany miał jednoznaczną wolę zawarcia umowy. Nie ma wątpliwości, że rejestracji dokonywała pozwana, która przekazała swoje dane osobowe. W świetle tych ustaleń samo podniesienie zarzutu nieotrzymania środków jest niewystarczające do obalenia twierdzeń powoda. Z tytułu udzielenia pożyczki pożyczkodawca może żądać wynagrodzenia w formie odsetek albo prowizji za korzystanie przez pożyczkobiorcę z jego środków finansowych. Ponadto pożyczkodawca może domagać się odsetek w przypadku niewykonania zobowiązania przez pozwanego. Termin spłaty pożyczki przypadał 28 sierpnia 2019 roku. Po tej dacie cała należność stała się wymagalna.

Na należność składa się kwota niespłaconej pożyczki 3997,12 zł i 688,02 zł prowizji za udzielenie pożyczki, tj. łącznie 4.685,14 zł. Od kwoty należności głównej i prowizji powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od 29 sierpnia 2019 roku, co znajduje potwierdzenie w treści umowy.

Natomiast pobrane prowizje z tytułu udzielenia pożyczki nie mogły przekraczać maksymalnych pozaodsetkowych kosztów kredytu wskazanych w art 36 a Ustawy o kredycie konsumenckim. W przypadku przedmiotowej pożyczki koszty te wyniosły 1317 zł, a więc mieściły się w kosztach ustawowych, które wynosiły ok. 1336,40 zł, nadto nie były wygórowane w stosunku do przyznanej pożyczki. Pozwana wbrew twierdzeniom została zawiadomiona o cesji i jednocześnie wezwana do zapłaty, a w treści wezwania precyzyjnie wskazano wierzytelność.

W tym stanie rzeczy sąd uznał, że powód udowodnił, że nabył umową cesji wymagalną wierzytelność przysługującą poprzednikowi prawnemu od pozwanej, z którą zawarł umowę pożyczki, z której to umowy się wywiązała. Zarzuty pozwanej z przyczyn opisanych powyżej na uwzględnienie nie zasługiwały. W konsekwencji sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z dochodzonymi odsetkami. O kosztach procesu w punkcie drugim wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu w niniejszej sprawie składa się uiszczona przez powoda opłata sądowa 59 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym 900 zł, zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR Daniel Sobociński

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem

SSR Daniel Sobociński